

Délelőtt értünk

Délelőtt értünk a határzónába, elállt az eső, leállítottam az ablaktörlőt, de a kerekeken még sokáig surrogott a víz, kisütött a nap, barátságosabb lett minden, az I. folyó áradt, ettünk valamit egy pihenőhelyen, a fiam sírt, mikor felébresztettem, és azt mondta, nem éhes, de később a napsütés jobb kedvre hangolta, Zs. lelkemre kötötte R.-ben, hogy mindig csak délkeletnek, L.-en át, az irányjelző táblákat követve, ő már többször megtette, nem lehet elvéteni, mégis elvételtem, mert P. után nem tértem le az autópályáról S. felé, hanem tovább mentem N. irányába, de erre csak később jöttem rá, mikor már elfogyott, és közönséges kétirányú útba torkollott az autópálya, és nem volt többé kétséges, hogy a véletlen szeszélye folytán szülőfalud környékére tévedtem, dimbes-dombos volt a táj, dús legelők váltakoztak ligetekkel, a dülőutakon aszfaltburkolat, a lankákon, tetőkön jellegzetes, fehér tanya-házak, a kertekben zömmel szilva- és diófa, szárítóállványokon széna, minden rendezett volt és ápolat, minden olyan, amilyennek elképzeltem, szeszélyesen kanyargott az út, a falvakban itt-ott a házak közé szorult, az autósatlaszt félre dobtam, használhatatlannak bizonyult, egy-egy traktor miatt néha torlódott a forgalom, gyalogost alig lehetett látni, helységnévtáblák követték egymást, támpont gyanánt, s nyíllal jelölve minduntalan ismétlődött W., a járási székhely neve, nem mondhatnám, hogy kerestem, de ha akartam, sem tudtam volna elkerülni, és valóban egyszer csak ott volt, az úttól nem messze, egy völgyben, ott volt R., a szülőfalud, amelyről annyit meséltél nekem, ahová annyi levelet írtam neked, illetve ott voltam én, a szülőfaludnál, hozzá egészen közel, csak egy elágazás, egy rövidke bekötőút választott el tőle, számítottam a találkozásra, mégis váratlanul ért, egy pillanatra lassítottam, haboztam, aztán megint gázt adtam, de így is jól láttam, mégsem szorult el a torkom, nem kaptam szívdobogást, bár izgultam kissé, és utána örültem, hogy nem kellett rajta áthaladnom.

Hanyadik

Hanyadik ez az újrakezdés, már nem is tudom, mindig így fogok hozzá, életmódot változtatok, átalakítom a napirendemet, korán kelek, fütyörészek, még sötét van, mikor már kint kocogok, aztán súlyzókkal gyötröm magam, hasizmot erősítek, gumikötelezek, tisztálkodom, olvasok, reggelizem, és attól függően, hogy milyen nap van, vagy a munkahelyemre megyek, vagy otthon dolgozom, de a nap hátra lévő részében is vigyázok magamra, egészségesen élek, éber vagyok, figyelek a kilókra, tudom, miből hány kalória, fedezem a vitaminszükségletem, főétkezés napjában csak egyszer, este legfeljebb már csak valami tejtermék jöhet szóba, mértékletes vagyok, szeszes italt nem fogyasztok, se kávé, se cigaretta vagy más izgatószer, nem olvasok újságot, nem hallgatok rádiót, nem tévézek, kerülöm a felesleges izgalmakat, nem maradok ki éjszakára, azon vagyok, hogy megint minél előbb ágyban legyek, mindennek megvan a helye és ideje, fő a rendszer, az arány, az egyensúly, olyan ez, mintha sáredényeket készítenék egyre, és mérgebben, hogy bűdös, amit beléjük töltek, sorban vágnám őket a földhöz ahelyett, hogy a meg-lévő tartalmát önteném moslékba és cserélném ki újjal.